

finn-de heinrich & rån flygenring

de ongeloofelijke
avonturen
van de
miraculeuse
MAUWLIE

**MET LEVEN
IS EEN
PANNEN-
KOEK**

VERTAALD DOOR ESTHER OTTENS

 | LANNOO

Bedankt Jan Oberländer, die al tien jaar al mijn teksten als eerste leest en elk woord opnieuw door mijn hoofd jaagt. Pingpong met King Kong. / Sigríður þóra Flygenring, die als geen ander het verschil kent tussen geestig en lachwekkend. / Alina Mauwfred Poit voor haar grote geduld met mij bij al haar mauwconsulten. / Beate Haas-Heinrich, omdat jij voor mij een soort nest bent. / Jette Heinrich, medenestbewoner, voor je grote verstand. En nog meer voor je grote hart. / Daniel Beskos, Stefanie Ericke, Carla Felgentreff, Andrea Herzog, Peter Reichenbach, Pauline Selbig, Natalie Tornai.

Goethe-Institut Kopenhagen, Unesco Literatuurstad Reykjavík, Literatúr-büro Lüneburg, MWK Niedersachsen voor hun spectaculaire steun en de unieke financiële samenwerking tussen Duitsland, IJsland en Mauwritanië.

www.lannoo.com

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

© Uitgeverij Lannoo nv, Tiel, 2015

ISBN 978 94 014 2963 4

D/2015/45/535

NUR 283/284

Oorspronkelijke titel: Die erstaunlichen Abenteuer der Maulina Schmitt –
Volume 1: Mein kaputttes Königreich

Oorspronkelijke uitgever Carl Hanser Verlag München, 2013

The translation of this work was supported by a grant from the Goethe-Institut which is funded by the German Ministry of Foreign Affairs.

© Carl Hanser Verlag München, 2013

© Nederlandse editie Uitgeverij Lannoo nv, Tiel, 2015

Vertaling Esther Ottens

Vormgeving cover Rán Flygenring, herwerkt door Emma Thyssen

Vormgeving binnenwerk Rán Flygenring,

herwerkt door Emma Thyssen & zetwerk door Mieke Smalle

© foto Finn-Ole Heinrich: Denise Henning

© foto Rán Flygenring: Valgarður Gíslason

HET LANGSTE ONTBIJT VAN DE WERELD:

hoofdstuk 1

VROEGER

Vroeger hadden we alles.

Een huis op de vierde verdieping, met boven ons alleen een donkere, griezelige zolder, waar het stof de hele dag van de ene lichtstraal naar de andere huppelde en 's nachts vast ook door het donker danste. Waar de duiven en de muizen en de spoken en de monsters ruzieden over wat van wie was en wie er de baas was. Als ik niet kon slapen, hoorde ik de voetstapjes, het kruipen, koeren, fladderen en neerkomen, het trippelen en tikken, het knokken, rommelen en rotzooien, en daarna de stilte van het stof.

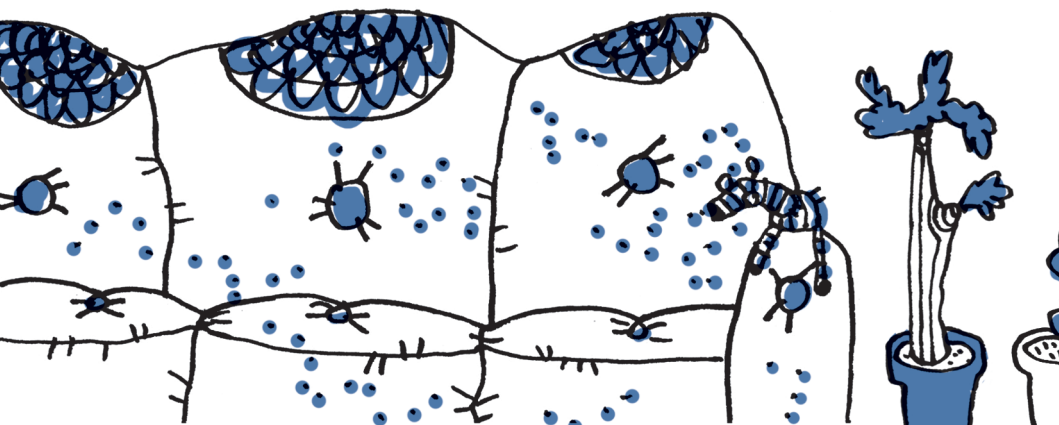
We hadden vier kamers en ik had de grootste omdat ik de kleinste was en nog de meeste ruimte nodig had om te groeien. Nogal logisch.

We hadden een hongerige houten vloer met schrokkende kieren tussen de oude planken die punaises, kruimels, nagels, rozijntjes en duizend kleine steentjes inslikten en verteerden om ze later als pluisjes en vlokjes en stof weer uit te spugen.

We hadden vierentachtig kamerplanten en een balkon met aardbeien en foto's aan de muren en onder alle tafels geheime tekeningen van een jonge kunstenaar (IK!) die er op een dag beroemd mee zou worden.

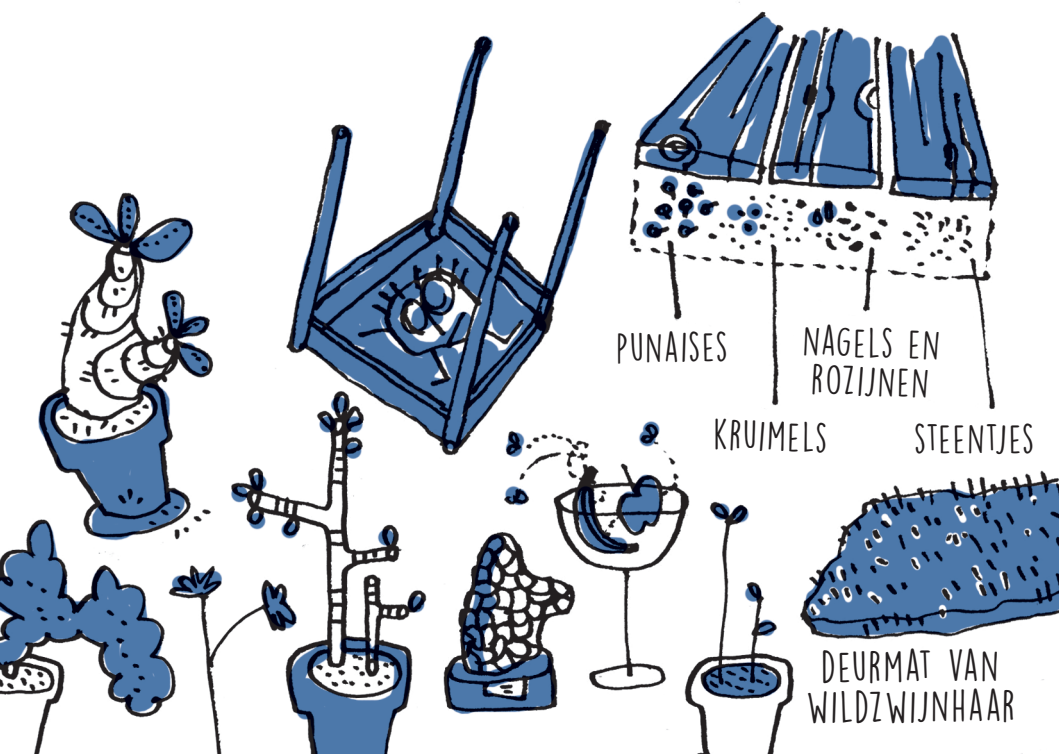
We hadden makkelijke flodderkieren in het weekend en het langste ontbijt van de wereld en opengeslagen boeken en verfrommelde kranten op de verwarming en de vensterbank, in

kasten en in laden, op de vloer en op de tafels natuurlijk, en ook rond de wc. Want mama lag of zat of stond altijd te lezen, zoals ieder normaal mens eigenlijk, maar soms las ze ook weleens onder het lopen en heel af en toe zelfs onder het fietsen, en op haar werk deed ze het aan één stuk door. Gelukkig werkte ze in een lief, klein boekwinkeltje en niet op een bouwplaats of op een boerderij... We hadden houten balken en streepjes op de deurpost waaraan je kon zien hoe hard ik groeide. We hadden woeste behangschilderingen, gemaakt door een meisje (IK!) dat al heel vroeg kunstnares wilde worden, maar zo heel vroeg nog niet wist dat je je kunstwerken beter voor je ouders verborgen kunt houden. We hadden vette lichtknopjes en piepkleine vliegjes op het fruit en een tafelvoetbaltafel en stomme burenen, die onze rug op konden en met hun dikke worstenpootjes naar de maan mochten lopen. We hadden alle drie krullen, ik zelfs rode, tot mijn moeder alle krullen afknipte, eerst bij mij omdat ik onder het borstelen altijd zat te mauwen als een walrus met maagpijn, daarna bij zichzelf omdat ik anders de enige was zonder krullen, en daarna bij de man omdat die anders de enige was mét krullen. We hadden wel duizend namen voor mij, maar 'Mauwlien'

bleef hangen omdat ik Paulien heet en omdat het rijmt en omdat ik van mauwen een kunst heb gemaakt. Mauwen is niet zomaar wat in het wilde weg piepen, mauwen is een levenshouding. Maar daarover later meer.

We hadden een beeldhouwwerk van uitgekauwde kauwgom naast het koffieapparaat op de koelkast en een deurmat van wildzwijnhaar en een verstopplaats voor snot (achter het bed) en dansende schaduwen van de flakkerende kaarsen voor de oude, kierende ramen, waardoor soms gezellig de wind floot.

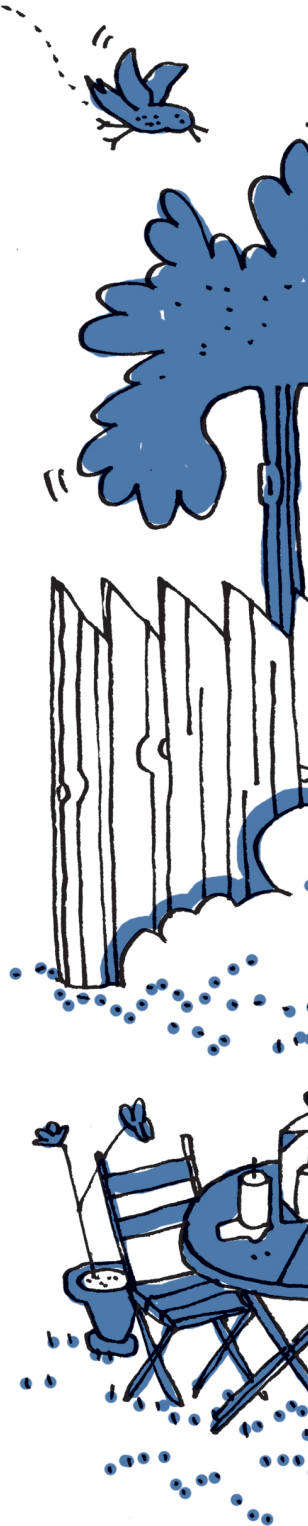

We hadden gele gloeilampen en elke ochtend een spectaculaire turndemonstratie van een beroemde turnster (IK!) op de grote, blauw met witte bank achter de keukentafel. En we hadden een zwart-witte zebra, een oude zebra, ouder dan wij allemaal bij elkaar, die op de blauw met witte armleuning vredig naar onze zware, plakkerige houten tafel lag te kijken. Hij zei en deed niet veel, maar hij hoorde erbij, hij had zijn vaste plekje midden in dit zootje ongeregd.

We hadden ruzies met schreeuwen en slaande deuren en mijn kinderhoorspelen keihard in mijn koptelefoon en tranen en boosheid, ook toen al.

We hadden rubberlaarzen en modder en twee schildpadden, Lenny en Roy, en oké: die hebben we nog steeds, want schildpadden zijn taaie slomeriken die zich door niets van de wijs laten brengen en daarom zo oud kunnen worden als water – bijna in elk geval. En we hadden een tuin met een tuinman (IK!) en een baas (IK!) en een circusdirecteur (IK!) en soms bezoek van leuke burens en ook van mijn ouders en natuurlijk van mijn vrienden die bij mij in deze straat, dit rijk, dit mauwriek woonde: Jules, Bart, Louise, Mona en Pit.

We hadden een bloembed en een walnotenboom en een perenboom en een woekerende bramenstruik en een nest, een mauwersnest om precies te zijn. Eerst was het alleen een kuil, toen werd de kuil een gat, en toen kwam er een tunnel en werd die tunnel gestut, en toen groef

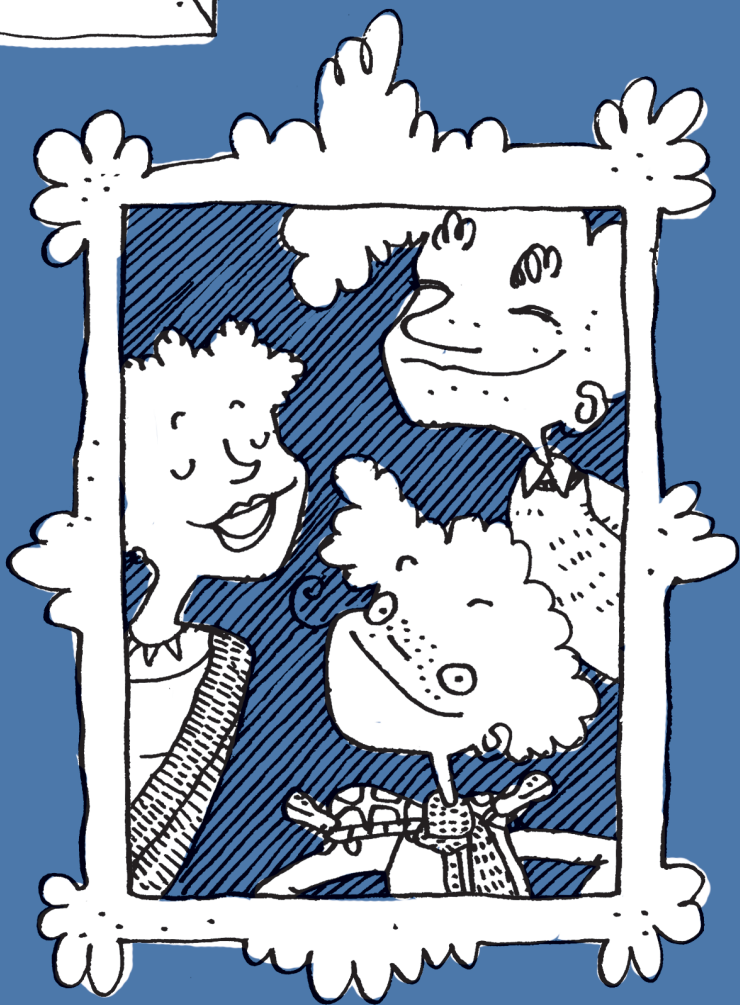

de oppernestenbouwer (IK!) in een paar zware ploeterdagen een nest aan het eind van de tunnel, waar je (IK!) in weg kon kruipen als een molletje in zijn mollenhol. En boven de grond, in de tuin, hadden we een oud, wit klaptafeltje met oude, witte klapstoeltjes en we hadden kikkervisjes en een regenton met muggenlarven en een zwerfkat die af en toe langskwam en dan elke keer nieuwe schrammen had.

Dat was allemaal, allemaal van mij, van de balken op zolder tot het stro op de grond in het mauwersnest. En vooral het mauwersnest zelf was van mij, want dat was mijn uitvinding. Ik had het zelf uitgegraven, eerst met mijn blote handen, daarna met een oud conservenblikje en een lepel en daarna met een ieniemienie schepje, allemaal van mij. (De zebra niet meegerekend, want de zebra is van de man. Die heeft hem van zijn vader gekregen toen hij nog zo klein was als een mannenvoet. Maar verder: ALLEMAAL VAN MIJ!)

Dat allemaal hadden we in dit huis, in dit gebouw, deze straat, dit rijk, mijn rijk, genaamd Mauwritanië, en ik ben de prinses van Mauwritanië en tegelijk de mauwsident.

We hadden de slappe lach, we hadden vakanties in Denemarken en Polen, en op vrijdag pannenkoeken met stinkkaas en frambozenjam. Vroeger hadden we een vriesvak vol fruit, twee zwaluwnestjes boven het keukenraam en gekibbel over kippen die we wel of niet in de tuin wilden. Maar nu niet meer.

VROEGER HADDEN WE ALLES.
ELKAAR.